

פרשת המן

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הֲגִי מִמִּטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטּוּ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנֹסְנוּ הַיֵּלֶף בְּתוֹרָתִי אִם לֹא:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הֲגִי מִמִּטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטּוּ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנֹסְנוּ הַיֵּלֶף בְּתוֹרָתִי אִם לֹא:

וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה הֵא אֲנִי מַחִית לְכוֹן לַחֲמָא מִן שְׁמַיָא וַיִּפְקֹן עֲמָא וַיִּלְקֻטוּן פְּתָגָם יוֹם בְּיוֹמִיָּה בְּדִיל דְּאֲנֹסְנוּן הַיֵּלֶף בְּאוֹרִיתִי אִם לֹא:

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקֻטּוּ יוֹם יוֹם:

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקֻטּוּ יוֹם יוֹם:

וַיְהִי בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וַיִּתְקַנּוּן יֵת דִּינִיתוֹן וַיְהִי עַל חַד תְּרִין עַל דִּילְקֻטּוֹן יוֹם יוֹם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֻתָם כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֻתָם כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וַתִּדְעוּן אַרְי יְיָ אִפְיָק וַתִּכּוֹן מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

וּבִקֵּר וַרְאִיתָם אֶת כְּבוֹד יְיָ בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַגְתִּיכֶם עַל יְיָ וְנִחְנֹה מָה כִּי תִלִּינוּ עֲלֵינוּ:

וּבִקֵּר וַרְאִיתָם אֶת כְּבוֹד יְיָ בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַגְתִּיכֶם עַל יְיָ וְנִחְנֹה מָה כִּי תִלִּינוּ עֲלֵינוּ:

וּבְצַפְרָא וַתִּחְזֹן יֵת יִקְרָא דִּינִי כַּד שְׁמִיעַ (קְדָמוּהִי) יֵת תְּרַעְמוּתְכֹן עַל מִימְרָא דִּינִי וְנִחְנֹה מָה אַרְי אֶתְרַעְמוּתוֹן עֲלֵנָא:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְיָ לָכֶם בְּעֶרְבַּ בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בִּבְקָר לִשְׂבַע בְּשִׁמְעוּ יְיָ אֶת תְּלַגְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנִחְנֹה מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַגְתִּיכֶם כִּי עַל יְיָ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְיָ לָכֶם בְּעֶרְבַּ בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בִּבְקָר לִשְׂבַע בְּשִׁמְעוּ יְיָ אֶת תְּלַגְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנִחְנֹה מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַגְתִּיכֶם כִּי עַל יְיָ:

וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתָן יְיָ לְכוֹן בְּרַמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלַחֲמָא בְּצַפְרָא לְמִסְבַּע בְּדִשְׁמִיעוֹן קְדָם יְיָ יֵת תְּרַעְמוּתְכֹן דִּי אַתּוֹן מִתְרַעְמִין עֲלֻהִי וְנִחְנֹה מָה לֹא עֲלֵנָא תְּרַעְמוּתְכֹן אֶלְהֵן עַל מִימְרָא דִּינִי:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִבוּ לִפְנֵי יְיָ כִּי שִׁמְעוּ אֶת תְּלַגְתִּיכֶם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִבוּ לִפְנֵי יְיָ כִּי שִׁמְעוּ אֶת תְּלַגְתִּיכֶם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אָמַר לְכָל כְּנִשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִיבוּ קְדָם יְיָ אַרְי שְׁמִיעוֹן קְדָמוּהִי יֵת תְּרַעְמוּתְכֹן:

וַיְהִי כַּדְבַר אַהֲרֹן אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְיָ נִרְאָה בְּעֵנָן:

וַיְהִי כַּדְבַר אַהֲרֹן אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְיָ נִרְאָה בְּעֵנָן:

וְהָיָה כַּד מְלִיל אַהֲרֹן עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲתַפְּנִיו לְמִדְבָּרָא וְהָא יִקְרָא דִּינִי אֶתְגְּלִי בְּעֵנָא:

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וּמְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָא:

שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלִוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֶלְהֵם לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִּים תֹּאכְלוּ בֶּשֶׂר וּבִבְקָר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלִוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֶלְהֵם לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִּים תֹּאכְלוּ בֶּשֶׂר וּבִבְקָר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

שמייע קדמי את תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמשיא תיכלון בסרא ובצפרא תשבועון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון:

ויהי בערב ומעל השולו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת השל סביב למחנה:

ויהי בערב ומעל השולו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת השל סביב למחנה:

נהנה ברמשא וסליקת סליו נחפת את משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא:

ומעל שכבת השל והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפפר על הארץ:

ומעל שכבת השל והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפפר על הארץ:

וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלח דעדק כגיר כגלידא על ארעא:

ויראו בני ישראל ניאמרו איש אל אחיו מן הוא פי לא ידעו מה הוא ניאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה:

ויראו בני ישראל ניאמרו איש אל אחיו מן הוא פי לא ידעו מה הוא ניאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה:

ותזו בני ישראל נאמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא נאמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל:

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:

דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מגנו נפשתיכון גבר לדי במשכניה תסבון:

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:

ועבדו כן בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער:

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:

וקלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו:

ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר:

ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר:

ונאמר משה להון אנש לא ישאר מניה עד צפרא:

ולא שמעו אל משה ניותרו אנשים ממנו עד בקר ויגרם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה:

ולא שמעו אל משה ניותרו אנשים ממנו עד בקר ויגרם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה:

ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגז עליהון משה:

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס:

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס:

וילקטו ויתיה בצפר בצפר גבר לפום מיכליה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר:

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ונגידו למשה:

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ונגידו למשה:

נהנה ביומא שתינתא לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתו כל רב רבי כנשתא וסויאו למשה:

ויאמר אליהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר:

ויאמר אליהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר:

ונאמר להון הוא די מליל יי שבתא שבת קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכוון למשמרת עד צפרא:

וניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו:

וניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו:

ואצנעו יתיה עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הנה ביה:

ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה:

ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה:

ונאמר משה אכלהו יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשכחניה בסקלא:

ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:

ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:

שתא יומין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה:

ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:

ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:

נהנה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשכחו:

ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי:

ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי:

ונאמר יי למשה עד אימתי אתון מסרבין למשר פקודי ואורייתי:

ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי:

ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי:

קזו ארי יי יתב לכוון שבתא על כן הוא יתב לכוון ביומא שתינתא לחם תרין יומין תיבו אנש תחותיה לא יפוק אנש מאתריה ביומא שביעאה:

וישבתו העם ביום השביעי:

וישבתו העם ביום השביעי:

ונחו עמא ביומא שביעאה:

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא קנרע גד לכו וטעמו בצפיחת בדבש:

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא קנרע גד לכו וטעמו בצפיחת בדבש:

ויקרו בית ישראל ית שמיה מן והוא קבר נרע גדא חנר וטעמיה באסקריטון בדבש:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלֹּא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֱכָלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלֹּא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֱכָלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה דִּין פִּתְגָמָא דִּי פְקִיד יְיָ מְלִי עֲמָרָא מִנִּיהּ לְמִשְׁרָא לְדִרְיֹכּוֹן בְּדִיל דְּיַחְזֹון יֵת לִחְמָא דִּי אוֹכְלִית יִתְכוֹן בַּמִּדְבָּרָא בְּאַפְקוּתֵי יִתְכוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֱהֲרֹן קַח צִנְצֻנֹת אֶחָת וְתֵן שָׁמָּה מִלֹּא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֱהֲרֹן קַח צִנְצֻנֹת אֶחָת וְתֵן שָׁמָּה מִלֹּא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סֵב צְלוּחִית חֲדָא וְהֵב תִּמְן מְלִי עֲמָרָא מִן וְאַצְנַע יְתִיהּ קָדָם יְיָ לְמִשְׁרָא לְדִרְיֹכּוֹן:

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֵל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת:

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֵל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת:

כְּמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְמֹשֶׁה וְאַצְנַעִיהּ אֱהֲרֹן קָדָם סֶהְדוּתָא לְמִשְׁרָא:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יֵת מִנָּא אַרְבָּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיתִיהוֹן לְאַרְעָא יִתְבַּתָּא יֵת מִנָּא אָכְלוּ עַד דָּאֲתוּ לְסִנְפִי אֶרְעָא דְּכְנָעַן:

וְהָעֵמֶר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא:

וְהָעֵמֶר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא:

וְעֲמָרָא חֲד מִן עֲסָרָא בְּתֵלֶת סְאִין הוּא:

לְאַחֵר אֲמִירַת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם:

אִתָּהּ הוּא יְיָ לְבַדְּךָ, אִתָּהּ עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּם וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלָם, וְאַתָּה הוּא שֹׁעֲשִׂיתָ נְסִים וּנְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ, גַּם בַּמִּדְבָּר הִמְטַרְתָּ לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וּמִצֹּר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם, וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם, שְׁמֹלוּתָם לֹא בָלְתָה מֵעַלֵּיהֶם, כִּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, תְּזוּנָנוּ וּתְפָרְנָסָנוּ וּתְכַלְכְּלָנוּ וּתְסַפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכָנוּ, וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִּים, בְּמִלּוּי וּבְרִנָּה, בְּלִי טְרַח וְעִמָּל גְּדוֹל, מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה, וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וָדָם:

יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתִּכְיֶין לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי, כָּל מַחְסוֹרָנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכָנוּ, לְכָל יוֹם וַיּוֹם מַחְיֵינוּ דִּי מַחְסוֹרָנוּ, וְלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מַשְׁעוּתֵינוּ דִּי סְפוּקָנוּ, וְלְכָל עֵצָם מַעֲצָמֵינוּ דִּי מַחְיֵנוּ, מִיָּדְךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה, וְלֹא כְּמַעוֹט מִפְּעָלֵנוּ וְקֶצֶר חֲסָדֵינוּ, וּמִזְעִיר אֲמוּלוֹתֵינוּ, וְיִהְיוּ מְזוּנוֹתֵי וּמְזוּנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְנָרְעִי וְנָרְעֵי מְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וָדָם: